

Sygn.akt III AUa 1227/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Dorota Elżbieta Zarzecka (spr.)

Sędziowie: SA Marek Szymanowski

SO del. Tomasz Madej

Protokolant: Agnieszka Charkiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 lipca 2017 r. w B.

sprawy z odwołania B. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do emerytury

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 7 września 2016 r. sygn. akt IV U 770/16

zmienia zaskarżony wyrok i oddala odwołanie.

SSO del. Tomasz Madej SSA Dorota Elżbieta Zarzecka SSA Marek Szymanowski

Sygn. akt III AUa 1227/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z 13 kwietnia 2016 r., odmówił B. R. prawa do emerytury, na podstawie przepisu art. 88 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (Dz.U. z 2014 r., poz. 191 ze zm.), ponieważ na dzień złożenia wniosku o emeryturę pozostawała w stosunku pracy oraz na 31 grudnia 2008 r. nie wykazała 20 lat pracy nauczycielskiej.

W odwołaniu od powyższej decyzji B. R. zarzuciła organowi rentowemu naruszenie przepisów art. 88 ust. 1 i 2 a Karty Nauczyciela oraz art. 32 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Argumentowała, że organ rentowy błędnie ustalił, że okresy wykonywania przez nią pracy w charakterze nauczyciela wynoszą 19 lat, 10 miesięcy i 16 dni. Zwróciła uwagę na orzecznictwo Sądu Najwyższego, zgodnie z którym okresy niezdolności do pracy z powodu choroby, macierzyństwa oraz urlopu udzielonego dla poratowania zdrowia sprzed 1 lipca 2004 r., to jest sprzed wejścia w życie art. 32 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS zalicza się do okresu pracy w szczególnym charakterze, o którym mowa w art. 88 ust. 1 Karty Nauczyciela. Na poparcie swojego stanowiska odwołała się do wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku sygn. akt III AUa 1856/06. Co do konieczności rozwiązania stosunku pracy przez nauczyciela na jego wniosek przed wydaniem decyzji o prawie do emerytury, wskazała, że rozwiązanie stosunku pracy na jej wniosek nastąpi z dniem 31 sierpnia 2016 r. Podniosła, że rozwiązanie stosunku

pracy bez uprzedniej pewności co do przyznania prawa do emerytury może powodować, iż nauczyciel pozostanie bez środków utrzymania, co stałoby w sprzeczności z konstytucyjną zasadą państwa prawnego. Wskazując na powyższe wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do emerytury nauczycielskiej.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że ubezpieczona udowodniła staż pracy nauczycielskiej w wymiarze 19 lat, 10 miesięcy i 16 dni, zamiast wymaganych 20 lat, ponieważ brak było podstaw do uwzględnienia do okresu pracy w szczególnym charakterze okresu przebywania na urlopie dla poratowania zdrowia od 19 stycznia 1998 r. do 18 stycznia 1999 r. Ponadto na dzień złożenia wniosku o emeryturę pozostawała w stosunku pracy.

Sąd Okręgowy w Olsztynie wyrokiem z 7 września 2016 r. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał B. R. prawo do emerytury od 1 września 2016 r.

Sąd ten ustalił, że B. R., urodzona (...), ostatnio od 1 września 2009 r. zatrudniona w Gimnazjum Nr 13 w O. na stanowisku nauczyciela wychowania fizycznego, 1 marca 2016 r., złożyła do ZUS wnioski o emeryturę. We wniosku zawarła informację, że z dniem 31 sierpnia 2016 r. rozwiąże na własną prośbę stosunek pracy. W odpowiedzi organ rentowy zaskarżoną decyzją z 13 kwietnia 2016 r., odmówił jej prawa do emerytury, na podstawie art. 88 ust. 1 ustawy z 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela.

Sąd Okręgowy wskazał, że okoliczności faktyczne rozpoznawanej sprawy nie budziły wątpliwości. Bezsprornie B. R. w okresie od 19 stycznia 1998 r. do 18 stycznia 1999 r. korzystała z urlopu dla poratowania zdrowia. W toku postępowania sądowego nadesłała świadectwo pracy z 31 sierpnia 2016 r. wystawione przez Gimnazjum Nr 13 w O., z którego wynikało, że stosunek pracy B. R. ustał 31 sierpnia 2016 r., na mocy porozumienia stron, na wniosek pracownika, w związku z przejściem na emeryturę.

Sąd Okręgowy powołał się na treść art. 88 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. Karta Nauczyciela (t.j. Dz.U.2016.1379 ze zm.), zgodnie z którym nauczyciele mający trzydziestoletni okres zatrudnienia, w tym 20 lat wykonywania pracy w szczególnym charakterze, zaś nauczyciele szkół, placówek, zakładów specjalnych oraz zakładów poprawczych i schronisk dla nieletnich - dwudziestopięcioletni okres zatrudnienia, w tym 20 lat wykonywania pracy w szczególnym charakterze w szkolnictwie specjalnym, mogą - po rozwiązaniu na swój wniosek stosunku pracy - przejść na emeryturę. Zgodnie z art. 88 ust. 2a cyt. ustawy, nauczyciele urodzeni po dniu 31 grudnia 1948 r., a przed dniem 1 stycznia 1969 r. zachowują prawo do przejścia na emeryturę bez względu na wiek, jeżeli: 1) spełnili warunki do uzyskania emerytury, określone w ust. 1, w ciągu dziesięciu lat od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440, 1717 i 1734), z wyjątkiem warunku rozwiązania stosunku pracy, oraz 2) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, na dochody budżetu państwa. Podstawę wymiaru emerytury lub renty dla nauczyciela zatrudnionego w systemie oświaty i wychowania, przechodzącego na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy, ustala się na zasadach ogólnych, określonych w przepisach o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z tym że do podstawy tej wlicza się również wynagrodzenie za godziny ponadwymiarowe, dodatki, świadczenia w naturze, jeśli ze świadczeń tych nauczyciel nie korzysta po przejściu na emeryturę lub rentę, oraz wszystkie nagrody uzyskane przez nauczyciela za osiągnięcia zawodowe w okresie, z którego wynagrodzenie stanowi podstawę wymiaru emerytury lub renty.

Zdaniem Sądu Okręgowego B. R. spełniła wymóg 20-letniego okresu wykonywania pracy nauczycielskiej, bowiem do stażu pracy nauczycielskiej należało zaliczyć okres przebywania przez nią na urlopie dla poratowania zdrowia w okresie od 9 stycznia 1998 r. do 18 stycznia 1999 r. Sąd wskazał, że problematyka urlopu dla poratowania zdrowia w kontekście jego wliczenia do okresu pracy w szczególnym charakterze znalazła obszernie omówienie w orzecznictwie sądowym. Punkt wyjścia dla prawidłowej oceny tego zagadnienia stanowi ustawa z 20 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.nr 121, poz.1264), która weszła w życie 1 lipca 2004 r. Mocą tej ustawy do ustawy o emeryturach i rentach został dodany

przepis art. 32 ust. 1a. Stanowi on, że przy ustalaniu okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nie uwzględnia się: 1) okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał po dniu 14 listopada 1991 r. wynagrodzenie lub świadczenia z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, 2) okresów, w których na mocy szczególnych przepisów pracownik został zwolniony ze świadczenia pracy, z wyjątkiem okresu urlopu wypoczynkowego, który zmienił dotychczasową definicję pracy w szczególnych warunkach i szczególnym charakterze. Zdaniem Sądu Okręgowego, zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego zaprezentowanym w uzasadnieniu wyroku z 5 maja 2005 r. sygn. akt II UK 219/04, przepis ten nie ma zastosowania do stanów powstałych przed jego wejściem w życie. Sąd Najwyższy wskazał, że do czasu wejścia w życie przepisu art. 32 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach do okresu pracy w szczególnym charakterze, o którym mowa w art. 88 ust. 1 Karty Nauczyciela, wlicza się okresy niezdolności do pracy z powodu choroby lub macierzyństwa oraz okresy urlopu udzielonego dla poratowania zdrowia. Zapatrywanie to zostało powtórzone w wyroku Sądu Najwyższego z 9 sierpnia 2011 r., sygn. akt I UK 82/11, w wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 30 września 2015 r., sygn. akt III AUa 686/15, w wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 30 czerwca 2015 r., sygn. akt III AUa 1234/14. Sąd Okręgowy w całości podzielił zaprezentowany pogląd i uznał, że okres przebywania B. R. na urlopie dla poratowania zdrowia od 19 stycznia 1998 r. do 18 stycznia 1999 r., podlegał wliczeniu do okresu pracy w szczególnym charakterze, o którym mowa w art. 88 ust. 1 Karty Nauczyciela. W konsekwencji B. R. zgromadziła ponad 20-letni okres pracy nauczycielskiej niezbędny do przyznania emerytury. Ponadto z dniem 31 sierpnia 2016 r. rozwiązała umowę o pracę ze swoim pracodawcą i na powyższą okoliczność przedłożyła w procesie świadectwo pracy. Tym samym spełniła wszystkie przesłanki konieczne do nabycia prawa do emerytury nauczycielskiej. Dlatego też, Sąd Okręgowy, w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał B. R. prawo do emerytury od 1 września 2016 r., skoro jej stosunek pracy uległ rozwiązaniu 31 sierpnia 2016 r.

Apelację od powyższego wyroku złożył organ rentowy.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

naruszenie prawa materialnego tj. art. 88 ust. 1 karty Nauczyciela w związku z art. 32 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w związku z § 2 ust. 1 oraz § 4 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8, poz. 43) z uwagi na błędne zaliczenie do okresu pracy nauczycielskiej urlopu dla poratowania zdrowia od 19 stycznia 1998 r. do 18 stycznia 1999 r. oraz uznanie, że ubezpieczona legitymuje się co najmniej 20-letnim okresem pracy nauczycielskiej a tym samym spełnia wszystkie przesłanki do przyznania prawa do emerytury nauczycielskiej od 1 września 2016 r., tj. od następnego dnia po rozwiązaniu stosunku pracy.

Wskazując na powyższe zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i oddalenie odwołania, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Olsztynie.

B. R. wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów procesu za II instancję, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna, dlatego też zaskarżony wyrok podlegał zmianie.

Zgodnie z prawidłowo zastosowanym przez Sąd pierwszej instancji przepisem art. 88 ust. 1 Karty Nauczyciela nauczyciele mający trzydziestoletni okres zatrudnienia, w tym 20 lat wykonywania pracy w szczególnym charakterze, zaś nauczyciele szkół, placówek, zakładów specjalnych oraz zakładów poprawczych i schronisk dla nieletnich - dwudziestopięcioletni okres zatrudnienia, w tym 20 lat wykonywania pracy w szczególnym charakterze w szkolnictwie specjalnym, mogą - po rozwiązaniu na swój wniosek stosunku pracy - przejść na emeryturę. W myśl ust. 1a nauczyciele spełniający warunki określone w ust. 1 mogą przejść na emeryturę również w wypadku rozwiązania stosunku pracy lub wygaśnięcia stosunku pracy w okolicznościach określonych w: 1) w art. 20 ust. 1, 5c i 7; 2) w art. 225 ust. 1, 6, 7 i 10

oraz art. 226 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. - Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 60 i 949). Ust. 2a art. 88 natomiast przewiduje, że nauczyciele urodzeni po dniu 31 grudnia 1948 r., a przed dniem 1 stycznia 1969 r. zachowują prawo do przejścia na emeryturę bez względu na wiek, jeżeli: 1) spełnili warunki do uzyskania emerytury, określone w ust. 1, w ciągu dziesięciu lat od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887, z późn. zm.), z wyjątkiem warunku rozwiązania stosunku pracy, oraz 2) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, na dochody budżetu państwa.

W myśl art. 32 ust. 1a pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przy ustalaniu okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nie uwzględnia się okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał po dniu 14 listopada 1991 r. wynagrodzenie lub świadczenia z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Zgodnie z dyspozycją § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze praca w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze musi być wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

A zatem w świetle w/w przepisów nie ma podstaw do zaliczenia do pracy w warunkach szczególnych czy szczególnym charakterze okresu urlopu dla poratowania zdrowia, z którego skorzystała B. R. od 9 stycznia 1998 r. do 18 stycznia 1999 r., albowiem w tym czasie praca w charakterze nauczyciela nie była faktycznie przez nią wykonywana.

Niewątpliwie okres urlopu dla poratowania zdrowia, pomimo, że nie jest to okres niezdolności do pracy z powodu choroby jest okresem niewykonywania pracy, w rozumieniu art. 32 ust. 1a pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Okres urlopu dla poratowania zdrowia, udzielany nauczycielowi, na podstawie art. 73 Karty Nauczyciela, jest okresem nieobecności w pracy, powstrzymywania się od pracy w celu przeprowadzenia zaleconego leczenia, niezbędnym do regeneracji sił i zapewnienia możliwości dalszego wykonywania pracy. W okresie urlopu dla poratowania zdrowia nauczyciel jest zwolniony ze wszystkich obowiązków w szkole.

Zatem w stanie prawnym obowiązującym od 1 lipca 2004 r. okres urlopu dla poratowania zdrowia nie jest uznawany za okres pracy nauczycielskiej, w rozumieniu art. 88 ust. 1 Karty Nauczyciela.

Sąd pierwszej instancji rozstrzygając niniejszą sprawę wskazał, że przepis art. 32 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nie ma zastosowania do stanów powstałych przed jego wejściem w życie. Do czasu wejścia w życie przepisu art. 32 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach tj. do 1 lipca 2004 r. do okresu pracy w szczególnym charakterze, o którym mowa w art. 88 ust. 1 Karty Nauczyciela, wlicza się okresy niezdolności do pracy z powodu choroby lub macierzyństwa oraz okresy urlopu udzielonego dla poratowania zdrowia. Powołał się przy tym na wyroki Sądu Najwyższego z 5 maja 2005 r. sygn. akt II UK 219/04, z 9 sierpnia 2011 r., sygn. akt I UK 82/11, oraz orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 30 września 2015 r., sygn. akt III AUa 686/15, Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 30 czerwca 2015 r., sygn. akt III AUa 1234/14,

Sąd Apelacyjny nie podziela stanowiska Sądu pierwszej instancji.

Prezentowana przez Sąd pierwszej instancji linia orzecznicza spotkała się z krytyką judykatury i ewoluowała w orzecznictwie sądów w odmiennym kierunku.

Według K. A. (zob. glosa K. Antonowa, OSP 2004, z. 12, poz. 151) w stanie prawnym obowiązującym od 1 lipca 2004 r. przy ustalaniu nauczycielskiego stażu zatrudnienia dla celów zweryfikowania nauczycielskich uprawnień emerytalnych przez nauczycieli, którzy do tego dnia nie spełnili warunków wymaganych do nabycia prawa do emerytury nauczycielskiej, nie uwzględnia się okresów niewykonywania pracy nauczycielskiej, w tym okresu korzystania z urlopu dla poratowania zdrowia, za które nauczyciel po dniu 14 listopada 1991 r. otrzymał wynagrodzenie

lub świadczenia z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (art. 32 ust. 1a pkt 1 ustawy z 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS w związku z art. 86 i 88 ust. 1 ustawy z 1982 r. Karta Nauczyciela).

Sąd Najwyższy w wyrokach z 17 września 2007 r. sygn. akt III UK 51/07 OSNP 2008/21-22/328, z 22 lutego 2008 r. sygn. akt I UK 228/07 OSNP/11-12/49; z 30 stycznia 2008 r. sygn. akt I UK 204/07 OSNP 2009/7-8/106; z 8 lipca 2008 r. sygn. akt I UK 400/07 Lex nr 590316; z 9 sierpnia 2011 r. sygn. akt I UK 82/11 Lex nr 1102995; z 6 listopada 2008 r. sygn. akt I UK 105/08 OSNP 2010/9-10/125 zajął takie samo stanowisko.

W sprawie sygn. akt I UK 228/07 OSNP/11-12/49 Sąd Najwyższy stwierdził, że okres urlopu nauczyciela dla poratowania zdrowia jest okresem niewykonywania pracy w rozumieniu art. 32 ust. 1a pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W sprawie sygn. akt III UK 51/07 Sąd Najwyższy wskazał, że okres urlopu dla poratowania zdrowia jest okresem niewykonywania pracy, o którym stanowi art. 32 ust. 1a pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Zastosowanie art. 32 ust. 1a pkt 1 tej ustawy do osób, które przed dniem 1 lipca 2004 r. nie spełniły wszystkich warunków nabycia prawa do wcześniejszej emerytury dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, nie narusza konstytucyjnych zasad równości i sprawiedliwości.

W sprawie sygn. akt I UK 400/07 zwrócił uwagę, że przepis art. 32 ust. 1a pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odnosi się do okresów faktycznego niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał wynagrodzenie, niezależnie od tego, czy niewykonywanie pracy spowodowane było niezdolnością do pracy, czy też inną przyczyną i niezależnie od tego, czy okres, za który pracownik otrzymał wynagrodzenie, stanowi okres składkowy, czy też okres nieskładkowy. Wymóg okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze powinien więc odnosić się do okresu faktycznego wykonywania takiej pracy, z wyłączeniem okresów wyłącznie formalnego pozostawania w zatrudnieniu, w których pracownik - zgodnie z treścią łączącego go z pracodawcą stosunku pracy - zajmuje stanowisko, z którym łączy się wykonywanie pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

W sprawach sygn. akt I UK 82/11 oraz I UK 204/07 Sąd Najwyższy wskazał, że obowiązujący od dnia 1 lipca 2004 r. przepis art. 32 ust. 1a ustawy nie ma zastosowania do nauczyciela, który przed tym dniem spełnił wszystkie warunki określone w art. 88 ust. 1 ustawy Karta Nauczyciela, nawet jeżeli wniosek o emeryturę złożył po tej dacie, ale ma zastosowanie do nauczyciela, który przed tym dniem nie spełnił wszystkich warunków określonych w art. 88 ust. 1 ustawy Karta Nauczyciela.

W sprawie sygn. akt I UK 105/08 wskazał, że w stanie prawnym obowiązującym od 1 lipca 2004 r., przy ustalaniu stażu zatrudnienia dla zweryfikowania uprawnień emerytalnych nauczycieli, którzy do tego dnia nie spełnili warunków wymaganych do nabycia prawa do emerytury nauczycielskiej, nie uwzględnia się okresów niewykonywania pracy nauczycielskiej, za które nauczyciel po dniu 14 listopada 1991 r. otrzymał wynagrodzenie lub świadczenia z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Podobnie wypowiadały się sądy apelacyjne. Przykładowo Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z 28 października 2016 r. sygn. akt III AUa 517/16 Lex nr 2225461 podał, że obowiązujący od dnia 1 lipca 2004 r. przepis art. 32 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie ma zastosowania do nauczyciela, który przed tym dniem spełnił wszystkie warunki określone w art. 88 ust. 1 ustawy z 1982 r. - Karta Nauczyciela, nawet jeżeli wniosek o emeryturę złożył po tej dacie, ale ma zastosowanie do nauczyciela, który przed tym dniem nie spełnił wszystkich warunków określonych w art. 88 ust. 1 ustawy z 1982 r. - Karta Nauczyciela.

Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z 29 października 2012 r., III AUa 231/12, LEX nr 1237115, uznał, że okres niewykonywania pracy nie wpływa na szybszą utratę zdolności pracownika do zarobkowania. W rezultacie okres niewykonywania pracy w rozumieniu art. 32 ust. 1a pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS to nie tylko okres niezdolności do pracy, za który pracownik otrzymał wynagrodzenie określone w art. 92 k.p. lub świadczenia

z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, ale także każdy inny okres, w którym pracownik pozostawał w stosunku pracy i otrzymywał wynagrodzenie, jednakże pracy faktycznie nie świadczył (nie wykonywał). Takim okresem niewykonywania pracy jest również okres urlopu dla poratowania zdrowia. Ponadto, urlop dla poratowania zdrowia nie był i nie jest okresem, w którym na mocy szczególnych przepisów pracownik został zwolniony ze świadczenia pracy. Okres urlopu dla poratowania zdrowia nie był również i nie jest »okresem niezdolności do pracy z powodu choroby«, jednakże był »okresem powstrzymywania się pracownika od pracy w celu przeprowadzenia zaleconego leczenia«, określanym również jako »przerwa w pracy«, »nieobecność w pracy« lub »okres powstrzymywania się od pracy, niezbędny do regeneracji sił i zapewnienia możliwości dalszego wykonywania pracy«. Również więc z tego względu okres urlopu dla poratowania zdrowia jest niewątpliwie okresem niewykonywania pracy w rozumieniu art. 32 ust. 1a pkt 1 ustawy.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, w konsekwencji, od 1 lipca 2004 r. okres urlopu dla poratowania zdrowia nie może być uznany za okres pracy nauczycielskiej w rozumieniu art. 88 ust. 1 ustawy Karta Nauczyciela, bowiem wyklucza to przepis art. 32 ust. 1a pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Reasumując skoro na dzień 30 czerwca 2004 r. B. R. nie spełniła wszystkich warunków wymaganych do przyznania prawa do emerytury nauczycielskiej (na tę datę legitymowała się okresem 26 lat 9 miesięcy okresów składkowych i nieskładkowych oraz okresem pracy nauczycielskiej 16 lat 4 miesiące 26 dni – po zaliczeniu urlopu dla poratowania zdrowia), to okres zatrudnienia w szczególnym charakterze podlega pomniejszeniu o okres urlopu dla poratowania zdrowia przypadający od 19 stycznia 1998 r. do 18 stycznia 1999 r. Tym samym nie spełniła ona przesłanki legitymowania się co najmniej 20-letnim okresem pracy nauczycielskiej, określonej w art. 88 ust. 1 Karty Nauczyciela.

Dlatego też, na mocy art. 385 § 1 k.p.c. i art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., zaskarżony wyrok podlegał zmianie poprzez oddalenie odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z 13 kwietnia 2016 r.